

॥६४॥६५॥६६॥६७॥ उपस्थितां नित्यं सेवितो ॥६८॥६९॥७०॥ अयेभ्यः योरिभ्यो व्याघ्रादिभ्यः पिबानादिभ्यो वा पापेभ्यः झम्हवादिभ्यः ॥७२॥७३॥ दिविदेवानामिति शेषः देवेशः राज्ञे इः ॥७४॥७५॥ आरभ्यण्यभ्यारण्यो तृतीयस्यामि तो द्वितीति भूते रणारत्यसरो दयवाच ब्रह्मलोकः अरण्यस्तत्र भवैरारण्ये विषयैः इहं यागादितत्याये रिष्टविषयैः स्वर्गैः ॥७६॥७७॥ तद्वाचः तस्यामेव सावः

दर्शनात्परीक्षाया नानात्वात् ॥ पुनात्यपुण्या न्युरुषां च तत्रोथ सहस्रशः ॥६४॥ यद्वच्छेत्सफलं जन्मजीवितं भूतमेव च ॥ सपि नृस्तपयेद्गं ॥ गामभिगम्य करं स्तथा ॥६५॥ नस्मर्ते न च विनै न कर्मणा न च तत्फलं ॥ प्राप्नुयात्सुखं सौख्यं तं गंगां प्राप्य यदाप्नुयात् ॥६६॥ नात्येधेरि हतुल्यास्ते मृतैः पंगुभिरेव च ॥ समर्थी ये न पश्यंति गंगां पुण्यजलां शिवां ॥६७॥ श्रुतं प्रव्यभविष्यन्ते महर्षिभिरुपस्थितो ॥ देवैः सै देवैश्च को गंगो नोपसेवेतमानवः ॥६८॥ बानप्रस्थे गृहस्थे भयतिभिर्ब्रह्मचारिभिः ॥ विद्यावद्विः श्रितांगं गोपुमान्को नाम न भयेत् ॥६९॥ उक्तामद्विषयः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः ॥ चिंतयेन्मसांगं सांगं सगतिं परमां लभेत् ॥७०॥ न भयेभ्यो भयं तस्य न पापेभ्यो न राजतः ॥ आदेहपतनाङ्गं मुपास्तेयः पुमानिह ॥७१॥ महापुण्यां च गंगानात्पतंती वै महेश्वरः ॥ दधारश्चिरमांगं गोतामैव दिवि सेवते ॥७२॥ अलं कृतास्त्रयो लोकाः पथिभिर्विमलैस्त्रिभिः ॥ यस्तु तस्या जलं सैव त्कृतकृत्यः पुमान् भवेत् ॥७३॥ दिवि ज्योतिर्यथा दित्यः पितृणां चैव चंद्रमाः ॥ देवेशश्च तथा नृणां गंगां च सरितं तथा ॥७४॥ मात्रापि त्रास्ते दीर्घैर्विमुक्तस्य धनेन वा ॥ न भवेद्विजितथादुःखं यथा गंगा विजो गजं ॥७५॥ नारण्ये नैष्टविषये न स्मर्ते न धनागमेः ॥ तथा प्रसादो भवति गंगां वीक्ष्य यथा भवेत् ॥७६॥ पूणैर्मिदं यथा हृद्वानृणां हृष्टिः प्रसीदति ॥ तथा त्रिपथ गोहृद्वानृणां हृष्टिः प्रसीदति ॥७७॥ तद्वा वस्तु द्रुतमनास्तन्निष्ठस्तत्परायणाः ॥ गंगां यो नु गंतो भक्त्या स तस्याः प्रियतां ब्रजेत् ॥७८॥ भूस्थैः स्वस्थैर्दिविष्विभ्यश्च भूतैरुच्चावैरपि ॥ गंगां विगाह्या स तमेतत्कार्यं तमंसतां ॥७९॥ विष्वलो केषु पुण्यत्वाङ्गगायाः प्रथितं यथा ॥ यत्पुत्रान्सगरस्य तो भस्माख्या न नयति वै ॥८०॥ रवाग्दीरिताभिः सुमनोहराभिर्दुताभिरत्यर्थं समुत्थिताभिः ॥ गंगां मिभिर्भानु मतीभि रिक्षाः सहस्ररश्मि प्रतिमा भवति ॥८१॥

अदायस्य स तथा धर्मैश्च द्वावानपि स्त्रीषु त्रादिमना भवति तद्वा नृत्यार्थं तद्गतमना इति श्रद्धाम नश्च का दान्तिके पियागदौ भवति न त्वाराध्य देवताया भि व तत्रैरंतर्यपानितं रां स्थितिर्भवति तदर्थं न निष्ठ इति त्रयमपि स्वर्गार्थं कस्य चिद्भवति तथा न भवति किंतु परायणो प्राप्य मपि गैर्गैचयस्य स तत्परायणाः एवं भूत्वा यो नु गतः अनुसृतः भक्त्या आराध्य लज्जाने न संगंगायाः प्रियो भवेत् ॥८२॥८३॥ भस्माख्या न भस्मीभूतात् ॥८०॥ इहाः निर्दोषत्वे न दीप्ताः ॥८१॥